

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της Metro-SB-Großmärkte GmbH & Co. KG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 1984

(Υπόθεση 75/84)

(84/C 132/03)

Η Metro-SB-Großmärkte GmbH & Co. KG, με έδρα το Leverkusen, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τους Richard J. J. Taylor, solicitor, και Christopher Sherliker, solicitor, κατοπίν οδηγίων των McKenna & Co., solicitors του Λονδίνου, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Elvinger και Hoss, 15, Côte d'Eich, άσκησε στις 19 Μαρτίου 1984 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1983 (83/672/ΕΟΚ) σχετικά με διαδικασία κατ'εφαρμογή του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (VI/29.598 — Σύστημα διανομής Saba ΕΟΚ (1)).
2. να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το γεγονός ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη μη εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 στις συμβάσεις αποκλειστικής διανομής Saba, αποτελεί κατάχρηση εξουσίας, επειδή η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις ουσιώδεις μεταβολές του ανταγωνισμού στην αγορά των ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας. Από το 1975 υπάρχει ένας σημαντικά αυξανόμενος βαθμός συγκέντρωσης μεταξύ των μεγαλύτερων κοινοτικών παραγωγών ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας, καθώς και σημαντική αύξηση του αριθμού των συστημάτων αποκλειστικής διανομής που επηρεάζουν την αγορά των ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας. Πολλά από αυτά τα συστήματα αποκλειστικής διανομής έχουν περιέλθει μετά το 1975 υπό τον ενιαίο έλεγχο του ομίλου Thomson-Brandt. Συνέπεια των αλλαγών αυτών ήταν να εξαφανιστούν, ως ανταγωνιστές, από την αγορά των ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας οι έμποροι χονδρικής πώλησης σε καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης, όπως η προσφεύγουσα. Δεν υφίστανται πλέον οι προϋποθέσεις καμιάς από τις κατά το άρθρο 85 παράγραφος 3 περιπτώσεις μη εφαρμογής της παραγράφου 1 στα συστήματα αποκλειστικής διανομής, προϋποθέσεις που καθορίζονται στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση 26/76 (2).

Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, αφού δεν συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει η παράγραφος αυτή. Η Επιτροπή δεν απέδειξε αντικειμενικά και δεν πρόβαλε επαρκή επιχειρήματα από τα οποία θα μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το σύστημα αποκλειστικής διανομής της Saba βελτιώνει είτε την παραγωγή είτε τη διανομή. Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι τα εμπορικά πλεονεκτήματα που προκύπτουν για τη Saba «είναι δυνατό να μεταδιδαστούν περαιτέρω» στον καταναλωτή, δεν έχει επίσης αποδειχθεί καθόλου. Οι χονδρέμποροι που πωλούν τους μετρητούς απευθείας στον πελάτη θα μπορούσαν να μετάσχουν θραύσματα στη διανομή των ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας χωρίς να προκαλέσουν ανεπανόρθωτη ζημία στο σημερινό δίκτυο της Saba, αφού οι καταναλωτές που ενδιαφέρονται περισσότερο πχ. για την ποικιλία των προϊόντων σε ορισμένο κατάστημα, την ύπαρξη ιδιαίτερα εξειδικευμένων τεχνικών πώλησης στο σημείο της πώλησης και την ύπαρξη άμεσης εξυπηρέτησης μετά την πώληση, παρά για τον ανταγωνισμό των τιμών, θα συνέχιζαν να αγοράζουν τα προϊόντα στα εξειδικευμένα καταστήματα. Η υποχρέωση των χονδρεμπόρων Saba να διαθέτουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο προσωπικό πωλήσεων και προσωπικό για την εξυπηρέτηση του πελάτη μετά την πώληση δεν είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα ενός συστήματος διανομής, αφού πολλοί έμποροι λιανικής πώλησης έχουν ήδη υψηλή τεχνολογική ειδίκευση και τους παρέχεται τεχνολογική στήθια από τη Saba και άλλους παραγωγούς. Συνεπώς η υποχρέωση αυτή δεν πρέπει να εξαιρεθεί κατά το άρθρο 85 παράγραφος 3. Η υποχρέωση διατήρησης υψηλών αποθεμάτων των προϊόντων είναι επίσης περιττή για τη βελτίωση της διανομής των προϊόντων Saba: πράγματι, οι αποκλειστικοί αντιπρόσωποι Saba δεν διαθέτουν μεγάλα αποθέματα των προϊόντων. Η φύση των προϊόντων δεν είναι τέτοια ώστε να χρειάζεται ιδιαίτερα εξειδικευμένος τεχνολογικός έλεγχος στο κατάστημα όπου πωλούνται. Ούτε είναι αναγκαίο να μπορούν οι ίδιοι οι χονδρέμποροι που έχουν καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης να παρέχουν στον πελάτη εξυπηρέτηση μετά την πώληση, εφόσον αναθέσουν με σύμβαση την εξυπηρέτηση αυτή σε μια ανεξάρτητη επιχείρηση, που μπορεί να επιδιορθώσει τις βλάβες. Η Επιτροπή πλανάται, όταν αναφέρει ότι υπάρχει οξύς ανταγωνισμός στην αγορά ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας και ότι η θέση της Saba στην αγορά είναι συγκριτικά αδύνατη στα περισσότερα κράτη μέλη. Το γεγονός ότι παραγωγοί σαν τη Saba, την Telefunken, την Dual και την Nordmende περιλαμβάνονται πλέον σταθερά στον όμιλο Thomson-Brandt, σε συνδυασμό με τη συγκέντρωση που παρατηρείται γενικά στην αγορά, έχει αποκλείσει τη δυνατότητα πραγματικού ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες μάρκες.

Το γεγονός ότι η Επιτροπή ενέκρινε και πάλι εξαίρεση χωρίς να εξετάσει τα επιχειρήματα της Metro και έτσι δεν έλαβε υπόψη το πώς πραγματικά εκτελούνται οι συμβάσεις της Saba, αποτελεί κατάχρηση της εξουσίας

(1) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1983, σ. 41.

(2) ECR [1977], σ. 1875.

που της παρέχει το άρθρο 85 παράγραφος 3. Πράγματι, το σύστημα Saba είναι πλασματικό, αφού πολλοί έμποροι που καθορίζονται ως αποκλειστικοί αντιπρόσωποι Saba και εμπορεύονται τα προϊόντα Saba δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια που προβλέπουν οι συμβάσεις Saba ως προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του αποκλειστικού αντιπρόσωπου Saba. Το σύστημα οδηγεί σε διακρίσεις, επειδή τα κριτήρια στα οποία βασίζεται έχουν σκοπό να αποκλείσουν τα καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης, όπως η Metro, από το σύστημα διανομής Saba και να εμποδίσουν τα καταστήματα αυτά να αποκτήσουν τα προϊόντα Saba. Το σύστημα αυτό δεν βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, αλλά σε κριτήρια που δεν ορίζονται σαφώς και τα οποία επομένως μπορεί να ερμηνεύσει υποκειμενικά η Saba, εφόσον χρειαστεί να δικαιολογήσει την πολιτική της, η οποία συνίσταται στο να μη εφοδιάζει χονδρέμπορους σαν τη Metro που διαθέτουν καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης.

Κατάχρηση εξουσίας λόγω του ότι η Επιτροπή βάσισε την προσβαλλόμενη απόφαση σε περιορισμένα, ατελή και παρωχημένα στατιστικά στοιχεία, ιδιαίτερα επειδή δεν έλαβε υπόψη τα ποσοστά που διαθέτουν οι άλλες μεγάλες εταιρίες του ομίλου Thomson-Brandt στην κοινοτική αγορά ηλεκτρονικών συσκευών ψυχαγωγίας σε κάθε χώρα, όταν υπολόγιζε τη θέση της Saba στην αγορά αυτή.

Όπου η Saba αποτελεί μέλος ενός ομίλου επιχειρήσεων, καθεμία από τις οποίες εφαρμόζει ένα παρόμοιο σύστημα αποκλειστικής διανομής και οι οποίες όλες μαζί κατέχουν δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά, η καθιέρωση ενός συστήματος διανομής που περιορίζει τον ανταγωνισμό και μειώνει τον αριθμό των διανομέων, περιορίζει τη δυνατότητα αποκτήσεων των προϊόντων και έχει ως αποτέλεσμα τη διατήρηση υψηλών τιμών στις αγορές, αποτελεί κατάχρηση κατά το άρθρο 86: με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή επέτρεψε στην πραγματικότητα την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης.

Επειδή ο πραγματικός τρόπος με τον οποίο το σύστημα αποκλειστικής διανομής εφαρμόζεται από τη Saba διαφέρει σημαντικά από όσα πρόβλεπαν το έγγραφο που κοινοποιήθηκε αρχικά και οι νέου τύπου συμβάσεις, που αποτελούν το αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, και επειδή οι συμβάσεις αυτές δεν έχουν κοινοποιηθεί κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 17, οι συμβάσεις διανομής της Saba δεν πρέπει να εξαιρεθούν σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε με Διάταξη της 13ης Απριλίου 1984 το Hoge Raad των Κάτω Χωρών, στο πλαίσιο της υποθέσεως μεταξύ Gemeente Hillegom κατά Cornelis Hillenius

(Υπόθεση 110/84)

(84/C 132/04)

Με Διάταξη της 13ης Απριλίου 1984, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Απριλίου 1984, το Hoge Raad των Κάτω Χωρών ζητεί, στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ Gemeente Hillegom κατά Cornelis Hillenius, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Το άρθρο 12 παράγραφος 1, το οποίο ορίζει τι πρέπει να διασφαλίζουν τα κράτη μέλη, καλύπτει επίσης τις δηλώσεις των προσώπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, όταν αυτά καταθέτουν ως μάρτυρες επί αστικής αγωγής;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησεως, πρέπει το άρθρο 12 παράγραφος 1 να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά τέτοιες δηλώσεις, δεν μπορεί να υποτεθεί ότι υφίσταται εξαίρεση στηριζόμενη σε νομοθετική διάταξη — υπό την έννοια της τελευταίας φράσεως του άρθρου 12 παράγραφος 1 που αρχίζει με τις λέξεις «μόνο δυνάμει» — παρά μόνο αν μπορεί να στηριχτεί σε νομοθετική διάταξη που έχει ειδικά θεσπιστεί για να αποτελέσει εξαίρεση από την απαγόρευση αποκαλύψεως των σχετικών πληροφοριών;
3. Σε περίπτωση, πάντοτε, καταφατικής απάντησεως στο πρώτο ερώτημα, επιτρέπει το άρθρο 12 παράγραφος 1 να θεωρηθεί μια γενική διάταξη, όπως το άρθρο 1946 παράγραφος 1 του Burgerlijk Wetboek (που έχει παρατεθεί στην παράγραφο 3.4 της παρούσας), ως νομοθετική διάταξη δυνάμει της οποίας οι αναφερόμενες στο άρθρο 12 παράγραφος 1 πληροφορίες μπορούν να αποκαλυφθούν;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως, την οποία υπέβαλε με απόφαση της 17ης Απριλίου 1984, το Tribunal de grande instance του Belfort, στο πλαίσιο της υποθέσεως M. Humblot κατά Διευθυντή των Φορολογικών Υπηρεσιών του Vesoul

(Υπόθεση 112/84)

(84/C 132/05)

Με απόφαση της 17ης Απριλίου 1984, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Απριλίου 1984, το Tribunal de grande instance του Belfort ζητεί, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του: M. Humblot κατά Διευθυντή των Φορολογικών Υπηρεσιών του Vesoul, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής απόφασεως επί του εξής ερωτήματος: